

Sísif fa no fa

© César Font

autoria i direcció Jordi Oriol
Indi Gest

25/01 – 11/02

Gràcia

Tot té una explicació. Però no és cap novetat: ja ho va dir Heràclit. M'explico.

Quan vam començar a treballar en aquest espectacle ens vam adonar que, d'alguna manera, ja l'havíem fet. Si fa no fa. Tot el que ens sortia estava més o menys comprès en la resta d'espectacles d'Indi Gest. És com si estiguéssim pujant el mateix cim, amb la mateixa pedra. I això ens va fer renunciar-hi. Llançar la pedra i canviar de rumb. No ens van les coses fàcils. Bé, res és fàcil: tampoc ho és pujar cada dia una mateixa muntanya. Però vam decidir canviar de muntanya, perdre'ns per ensopegar amb una altra pedra. Si fa no fa.

Escrivim això just després de posar un punt final. El punt que hauria d'acabar amb tot això, però que contràriament fa que tot comenci. Potser l'inici ve just després del final, tot i que –en realitat– sempre hi ha d'haver un pas previ: un antecedent. De fet, crec que allò de la teoria del Big Bang... és una estafa: no és més que la idea maquillada de la Bíblia per dir que tot comença en un sol lloc. El nunci anunci d'un inici neci. Repeteix-t'ho. Com més et repeteixes una cosa, més perd el sentit. I és que la idea que tot és singular i definit... sols pot ser un engany. La veritat encaixa només en allò plural, divers i ambigu. En la diversitat. El caos sempre guanyarà l'ordre, perquè està més ben organitzat.

I és que, en realitat, la veritat no és altra cosa que un cúmul d'hipòtesis. Un batibull de possibilitats. I aquesta acumulació de coses, aquest munt d'idees, aquest anar d'un lloc a un altre sense aturador ni punt final... no és més que un recurs per dificultar la síntesi i per postergar la mort.

Possiblement, part de la gràcia de l'art rau en intentar escapar de la comprensió, de la solemnitat de la consciència. Enganyar-la, per tal que l'inconscient se'ns presenti amb les seves sortides inesperades: amb la bellesa de la incertesa, l'abisme de l'ambigüitat. El vertigen de l'error.

Tot és accidental. Però això no és cap novetat: ja ho va dir Demòcrit. No sé si m'explico.

Jordi Oriol

INTÈRPRET

Carles Pedragosa Torres

TEXT

Jordi Oriol Canals

ESPAI ESCÈNIC I VESTUARI

Joan Galí Sanarau

IL·LUMINACIÓ

David Bofarull Armengol

SO

Pau Matas Nogué

AJUDANTA DE DIRECCIÓ

Rita Molina i Vallicrosa

CAP TÈCNIC

Albert Glas

MAQUINISTA

Maria Garcia Aragonès

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Helena Font Barbero

AJUDANTA DE PRODUCCIÓ

Gina Aspa Miralta

FOTOGRAFIES DE L'ESPECTACLE

César Font Barbero

AGRAÏMENTS

Marc i Jordi Permanyer, Ester Forment, Teatre la Sala de Rubí, La Brutal, La Virguería, Agrupación Señor Serrano, Adrià Basora, Àlex Solsona, Pep Arumí, Manel Palahí i Rosa Barbero

MENCIÓ

Espectacle estrenat el 3 de desembre de 2023 a El Canal - Centre d'Arts Escèniques

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure, Indi Gest i Temporada Alta

AMB EL SUPORT DE

Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural (OSIC)

#SísifFaNoFa

HORARI

De dimecres a dissabte a les 19.00 h
El diumenge a les 18.00 h

DURADA

1 h 15'

LLOC

Gràcia

IDIOMA

En català

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva

a través del mòbil

Divendres accessibles

09/02 audiodescripció

AD)))

EDAT RECOMANADA

A partir de 15 anys

ESPECTACLE RECOMANAT PEL

Programa educatiu

ATENCIÓ

En aquest espectacle es fan servir llums estroboscòpic, efectes de fum i sorolls forts.

Entitat concertada amb

Membre de

Amb la col·laboració de

Amb el suport de

Mitjans patrocinadors

Mitjans col·laboradors

932 892 770 · INFO@TEATRELLIURE.COM

C. MONTSENY, 47

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil.

Estalvia't d'imprimir-lo i el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

